

بررسی رفتار خوردگی آلیاژهای مغناطیسی دائمی با پایه Nd-Fe-B در محلول‌های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک

سید حمیدرضا مداح حسینی
استادیار

محمد قربانی
دانشیار

سعید کرمیان فیلی
کارشناسی ارشد

دانشکده مهندسی و علم مواد، دانشگاه صنعتی شریف

چکیده

در این تحقیق رفتار خوردگی مغناطیسی‌های دائمی با پایه Nd-Fe-B، تهیه شده به روش متالوژی پودر، با استفاده از رسم منحنی‌های پلاریزاسیون در محلول‌های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان دادند که سرعت خوردگی در محلول اسید سولفوریک بالاتر از اسید کلریدریک است و یون هیدروژن در خوردگی این آلیاژها مؤثرتر از یون کلراید می‌باشد. همچنین مشخص شد که با افزایش درصد کبالت و نیکل در ترکیب آلیاژها به همراه کاهش میزان فاز مرزدانه‌ای درساختر آنها، سرعت خوردگی در محلول‌های فوق کاهش چشمگیری می‌یابد. مطالعه نمونه‌ها بوسیله میکروسکوپ SEM نشان داد که مکانیزم خوردگی یون بروتان ناشی از حمله این یون به مرز دانه‌های غنی از نودمیوم در ساختار آلیاز و واکنش با آنها می‌باشد، در حالیکه یون کلراید باعث ایجاد حفره در ساختار آلیاز می‌گردد.

کلمات کلیدی
آلیاژهای دائم، Nd-Fe-B، متالوژی پودر، خوردگی

Corrosion Behavior of Sintered Nd-Fe-B Permanent Magnets in H_2SO_4 and HCl Solutions

S. Karamian-Fili
Master of Science

H.R. Madaah-Hosseini
Assistant Professor

M. Ghorbani
Associate Professor

Materials Science and Engineering, Sharif University of Technology

Abstract

Corrosion behaviour of sintered Nd-Fe-B permanent magnets was investigated using potentiodynamic polarization measurements in 0.001, 0.01 and 0.1% H_2SO_4 and HCl solutions. The results show that the corrosion rate of the magnets in H_2SO_4 solution is higher than that of HCl solution. By increasing the amount of Co and Ni and/or reduction of intergranular phases, a significant improvement in the corrosion resistance of the magnets was observed. In H_2SO_4 solution corrosion is attributed to the selective oxidation of grain boundaries, but in HCl solution the corrosion occurs by intergranular attack leading to formation of pits.

Keywords

Permanent Magnets; Nd-Fe-B; Powder Metallurgy; Corrosion

مقدمه

$MM_{38.1}Co_{46.4}Ni_{15.5}$ به روش متالورژی پودر تهیه شده اند [9، 10 و 8]. آلیاژ مرجع (آلیاژ ۵) با نام تجاری نئوماکس، از شرکت آلمانی تریدلتا تهیه شده است. ترکیب شیمیایی این آلیاژها در جدول ۱ آورده شده اند.

بررسی رفتار خوردگی این آلیاژها با استفاده از سیستم AMEL و به کمک یک سل پلاریزاسیون استاندارد بر روی نمونه های مکعبی شکل به ابعاد 3mm صورت گرفت [11]. از الکترود کالولم اشباع به عنوان الکترود مرتع و از یک الکترود پلاتینی به عنوان الکترود خنثی استفاده شد.

به دلیل کوچکی ابعاد نمونه ها، همه آنها در یک استوانه از رزین اپوکسی مانت شده و از جیوه برای اتصال نمونه ها به سیم رابط استفاده گردید. منحنی های پلاریزاسیون به روش پتانسیو دینامیک و با سرعت $5/0\text{ mili Volt per second}$ رسم شدند.

محلول های مورد استفاده در این تحقیق عبارتند از: اسید سولفوریک و اسید کلریدریک با غلظت های $0/1$ ، $0/01$ و $0/001$ مول در لیتر.

منحنی های پلاریزاسیون در شاخه کاتدی و آندی رسم شدند تا بتوان از روی آنها دانسیته جریان خوردگی و سپس خوردگی را به روش پلاریزاسیون خطی محاسبه نمود. در بخش نتایج، برای وضوح نمودارها تنها شاخه آندی گزارش شده است. برخی از نمونه ها پس از انجام آزمایش پلاریزاسیون، برای درک بهتر مکانیزم خوردگی توسط میکروسکوپ SEM مورد مطالعه قرار گرفتند.

نتایج و بحث

شکل ۱ منحنی های پلاریزاسیون آلیاژ ۳ را در محلول های اسید سولفوریک $0/1$ ، $0/01$ و $0/001$ مول در

مغناطیس های دائمی Nd-Fe-B با وجود برخورداری از خواص مغناطیسی منحصر به فرد، دارای مقاومت به خوردگی ضعیفی در اکثر محیط هایی باشند. این امر ناشی از ریز ساختار این آلیاژها می باشد.

ساختار این مغناطیس ها از سه فاز عمدۀ تشکیل شده است [1].

الف - فاز Nd_2Fe_14B که باعث ایجاد خواص مغناطیسی مطلوب می گردد (فاز φ).

ب - فاز غنی از نئودمیوم که به صورت مرزدانه ای، دانه های $Nd_2Fe_{14}B$ را در بر می گیرد (فاز γ).

ج - فازی با ترکیب Nd_1Fe_4B که این فاز نیز به صورت مرزدانه ای می باشد (فاز β).

اصولاً فازهای مرزدانه ای نقاط ضعف این آلیاژها در مقابل خوردگی می باشند. به منظور بهبود خواص خوردگی این مواد، دو روش عمدۀ وجود دارد. روش اول اضافه کردن عناصر تقویت کننده مانند کبالت و نیکل در ترکیب شیمیایی مغناطیس [3، 4 و 2] و روش دوم ایجاد پوشش های فلزی،

معدنی و آلی بر روی سطح آلیاژ می باشد [6، 7 و 5].

در این نوشتار سعی بر آن است که رفتار خوردگی چهار آلیاژ با پایه Nd-Fe-B، حاوی مقادیر مختلف کبالت و نیکل که به روش متالورژی پودر تهیه شده اند، با استفاده از رسم منحنی های پلاریزاسیون در محلول های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک با غلظت های مختلف بررسی شده و نتایج آن با یک آلیاژ تجاری متدائل مورد مقایسه قرار گیرد.

روش تحقیق

چهار آلیاژ مورد استفاده در این تحقیق با مخلوط کردن پودر یک آلیاژ اصلی با ترکیب $Nd_{12.8}Fe_{79.8}B_{7.4}$ و درصد های متفاوتی از یک آلیاژ کمک تف جوش با ترکیب

جدول (۱) درصد وزنی عناصر تشکیل دهنده آلیاژ های مورد استفاده در این تحقیق.

B (درصد وزنی)	Ni (درصد وزنی)	Co (درصد وزنی)	Fe (درصد وزنی)	MM° (درصد وزنی)	Nd (درصد وزنی)	آلیاژ
۱/۲۰	۰	۰	۶۹/۷۵	۰	۲۹	۱
۱/۱۸	۰/۶	۱/۸	۶۵/۰۷	۳/۶	۲۷/۲۶	۲
۱/۱۳	۱	۳	۶۲/۷۸	۶	۲۶/۱	۳
۱/۰۸	۱/۴	۴/۲	۵۹/۹۹	۸/۴	۲۴/۹۰	۴
۱/۲۹	۰	۰	۶۲/۲۶	۰	۳۶/۴۰	۵ (تجاری)

MM°: Misch-Metal

مجموع درصد فازهای فعال ($n+η$) نسبت به مجموع درصد فازهای نجیب ($α+φ$) در آلیاژهای ۱ تا ۲ به طور قابل ملاحظه ای کمتر از آلیاژهای ۴ و ۵ است. از این رو، با مقایسه نتایج جداول ۲ و ۳، یک نتیجه مهم حاصل می گردد: افزایش عناصر کبالت و نیکل در این آلیاژها تا زمانی نقش مقاوم کنندگی را ایفا می نماید که درصد فازهای فعال مرز دانه ای در حد متعارفی کنترل شوند. بر همین اساس است که آلیاژ ۴ با وجود برخورداری از درصد عناصر کبالت و نیکل بالاتر از آلیاژ ۲، بواسطه دارا بودن درصد فاز مرز دانه ای بیشتر در ساختار خود، از مقاومت به خوردگی کمتری بهره مند است. همچنین مشاهده می شود که آلیاژ ۵ با درصد فازهای فعال تقریباً مشابه آلیاژ ۴، بدليل عدم برخورداری از کبالت و نیکل دارای بیشترین سرعت خوردگی در بین این آلیاژهاست.

شكل های ۷-الف و ۷-ب تصاویر الکترون های برگشتی را از سطح آلیاژهای ۳ و ۵ قبل از خوردگی نشان می دهند. از مقایسه این تصاویر چنین بر می آید که مقدار فازهای مرز دانه ای در آلیاژ ۳ به مراتب کمتر از آلیاژ ۵ می باشد. تصاویر الکترون های ثانویه از سطح این آلیاژها پس از خوردگی در محلول اسید سولفوریک ۰/۰۱ مول در لیتر در شکل های ۸-الف و ۸-ب آورده شده اند. همانگونه که در این تصاویر مشاهده می گردد، نواحی مرز دانه ای به شدت خوردیده شده اند. تجمع محصولات خوردگی در اطراف این نواحی موضوع ناشی از حمله یون پروتان به نواحی غنی از نئودمیوم و تشکیل هیدرید می باشد. میزان محصولات خوردگی در نواحی مرز دانه ای آلیاژ ۵ به میزان قابل توجهی بیشتر از آلیاژ ۳ است.

تصاویر الکترون های ثانویه از سطح آلیاژهای ۳ و ۵، پس از خوردگی در محلول اسید کلریدریک ۰/۰۱ مول در لیتر در شکل های ۹-الف و ۹-ب نشان دهنده نوع متفاوتی

لیتر و شکل ۲ منحنی های پلاریزاسیون همین آلیاژ را در محلول های اسید کلریدریک ۰/۰۱ و ۰/۰۰۱ مول در لیتر نشان می دهد. همچنین شکل های ۳ و ۴ نیز منحنی های پلاریزاسیون آلیاژ ۵ را به ترتیب در محلول های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک با غلظت های مشابه نشان می دهند. رفتار خوردگی نسبتاً مشابهی در این نمودارها مشاهده می شود، به گونه ای که یک دانسیته جریان حدی برای هر دو آلیاژ وجود دارد که با کاهش غلظت محلول کاهش یافته است. این امر ناشی از تبعیت دانسیته جریان حدی از غلظت الکترولیت می باشد.

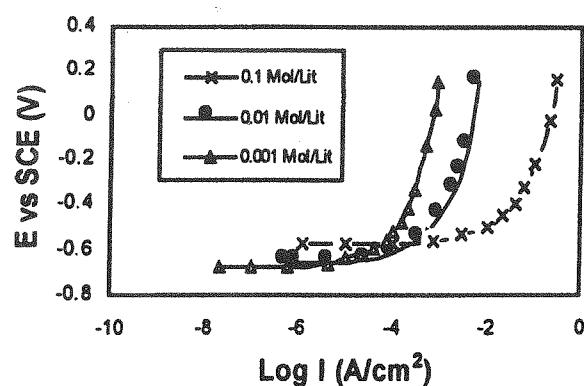
در جدول ۲ سرعت های خوردگی محاسبه شده برای آلیاژها در محلول های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک آورده شده اند. همانگونه که در این جدول مشاهده می گردد سرعت خوردگی در محلول اسید سولفوریک بیشتر از اسید کلریدریک می باشد. این امر بیانگر تأثیر بیشتر یون پروتان در خوردگی این آلیاژها نسبت به یون کلراید است.

شكل های ۵ و ۶، نمودارهای مقایسه ای سرعت خوردگی محاسبه شده برای آلیاژها را در محلول های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک ۰/۰۱ مول در لیتر نشان می دهند. با توجه به این شکل ها مشاهده می گردد که در هر دو محلول کمترین سرعت خوردگی مربوط به آلیاژ ۳ و بیشترین سرعت خوردگی مربوط به آلیاژ ۵ می باشد. همچنین با بالا رفتن درصد عناصر کبالت و نیکل از آلیاژ ۱ تا ۳ مقاومت به خوردگی بهبود یافته است. اما برخلاف انتظار، با وجود افزایش این عناصر در آلیاژ ۴، مقاومت به خوردگی این آلیاژ نسبت به آلیاژ ۳ کاهش قابل توجهی را نشان می دهد. نتایج آنالیز تصویری به کمک کامپیوتر که بر روی تصاویر الکترون های برگشتی (BSE) از این آلیاژها صورت گرفته است، به توضیح این رفتار کمک می کند (جدول ۳). همانگونه که در جدول ۳ مشاهده می شود،

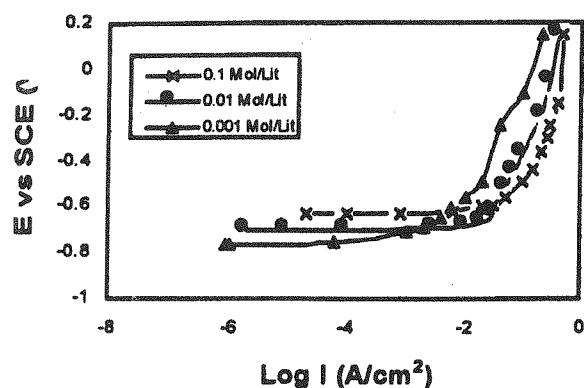
جدول (۲) سرعت خوردگی آلیاژها در محلول های اسید سولفوریک و اسید کلریدریک (mpy).

(mpy)

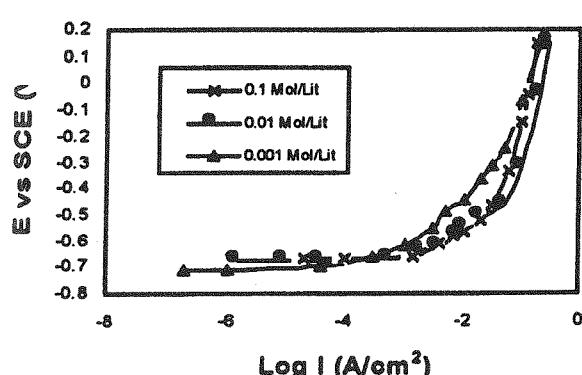
HCl			H_2SO_4			Mحلول	آلیاژ
۰/۰۰۱	۰/۰۱	۰/۱	۰/۰۰۱	۰/۰۱	۰/۱	غلظت	
۰/۷۹۱۸	۱۸۶/۲۴۰۰	۳۹۶۵/۷۶۰۰	۳۷/۸۳۰۰	۴۱۹/۰۴۰۰	۵۰۶/۳۴۰۰	۱	
۱/۸۷۹۴	۲۲/۰۴۷۳	۳۸۱/۴۸۰۰	۴/۱۰۶۰	۳۶۴/۱۳۷۰	۴۴۱/۰۵۷۰	۲	
۱/۳۱۰۴	۹/۸۲۸۰	۲۶۰/۴۴۲۰	۲/۰۶۹۸	۸۸/۹۹۸۰	۲۶۷/۰۵۴۰۰	۳	
۳/۴۲۴۹	۲۱/۰۸۰۷	۲۳۹/۸۴۰۰	۱۶/۱۴۲۴	۱۳۱/۱۰۷۰	۴۲۲/۶۱۴۰	۴	
۸/۶۴۷۸	۱۰۱/۰۳۲۰	۶۸۲/۰۸۰۰	۲۱/۴۹۷۷	۷۶۱/۲۰۰۰	۱۸۳۹/۱۸۰۰	۰	

شکل (۲) منحنی های پلاریزاسیون آلیاز ۳ در محلول اسید کلوریدریک.

شکل (۳) منحنی های پلاریزاسیون آلیاز ۵ در محلول اسید سولفوریک.

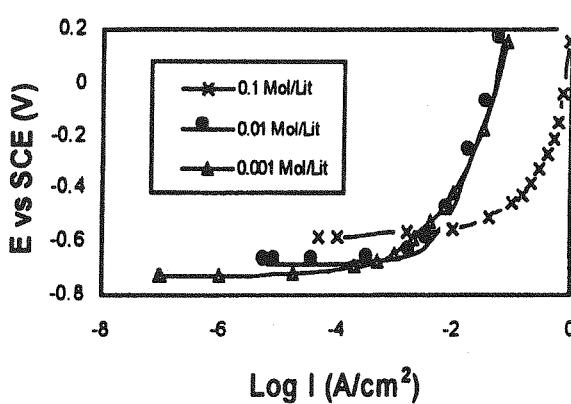
شکل (۴) منحنی های پلاریزاسیون آلیاز ۵ در محلول اسید کلوریدریک.

از خوردگی می باشدند. در این شکل ها دیده می شود که مرز دانه ها تغییر چندانی نکرده، و محصول خوردگی به میزان زیادی کاهش یافته است. همچنین تعدادی حفره در ساختار آلیاز ایجاد گردیده است که ناشی از حمله یون کلراید می باشد. مقایسه این دو تصویر نشان می دهد که حفرات ایجاد شده در آلیاز ۳ کوچکتر از آلیاز ۵ هستند.

نتیجه گیری

آلیاز ۳ دارای بهترین مقاومت به خوردگی در بین تمامی آلیازهای مورد آزمایش است. این امر ناشی از وجود درصد مناسبی از عناظر کبالت و نیکل در ترکیب این آلیاز و کم بودن درصد فاز مرز دانه ای موجود در ریز ساختار آن می باشد.

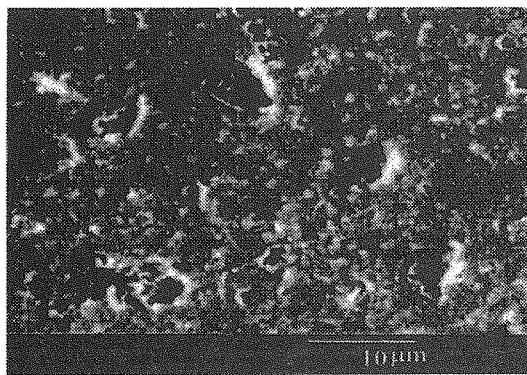
حساسیت آلیازهای مورد تحقیق به یون پروتان بیش از یون کلراید می باشد. این موضوع ناشی از مکانیزم خوردگی توسط این یون ها است. مکانیزم خوردگی توسط یون پروتان حمله این یون به فازهای مرز دانه ای غنی از نتودیوم و واکنش با آنها می باشد، در حالکه یون کلراید باعث ایجاد حفره در ساختار آلیاز می گردد. بنابراین نقش یون پروتان در خوردگی این آلیازها مؤثرتر از یون کلراید است.

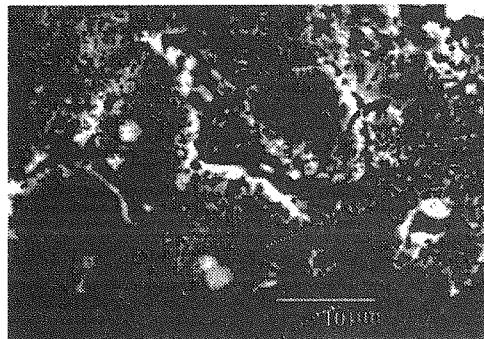
شکل (۱) منحنی های پلاریزاسیون آلیاز ۳ در محلول اسید سولفوریک.

جدول (۳) نتایج آنالیز کامپیوتری بر روی تصاویر حاصل از الکترون های برجستی برای مغناطیس های تف جوشی شده از آلیازهای ۱ تا ۵.

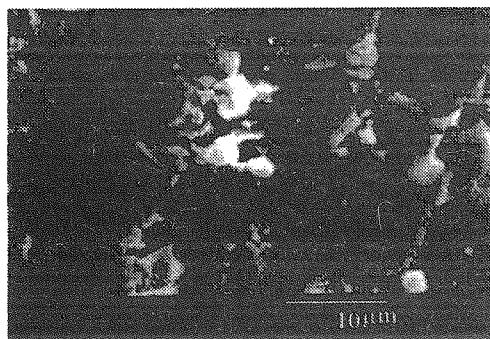
آلیاز	۷۷	۷۶	۸۷	۸۱	۷۴	۸	۹	۱۳	۲۴	۰	۸	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
۱																											
۲																											
۳																											
۴																											
۵																											

شکل (۸-ا) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۳ پس از خوردگی در محلول اسید سولفوریک ۱۰٪ مول در لیتر.

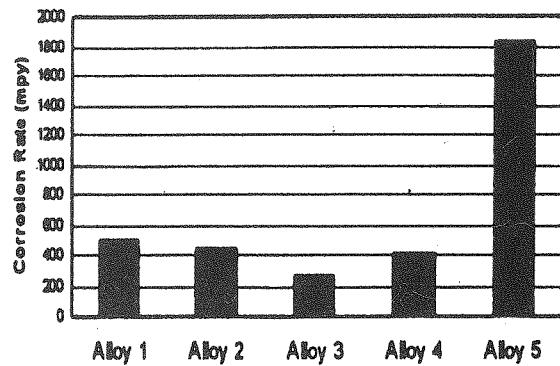
شکل (۸-ب) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۵ پس از خوردگی در محلول اسید سولفوریک ۱۰٪ مول در لیتر.

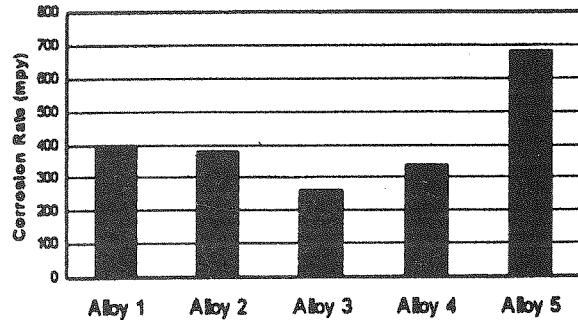
شکل (۹-ا) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۳ پس از خوردگی در محلول اسید کلریدریک ۱۰٪ مول در لیتر.

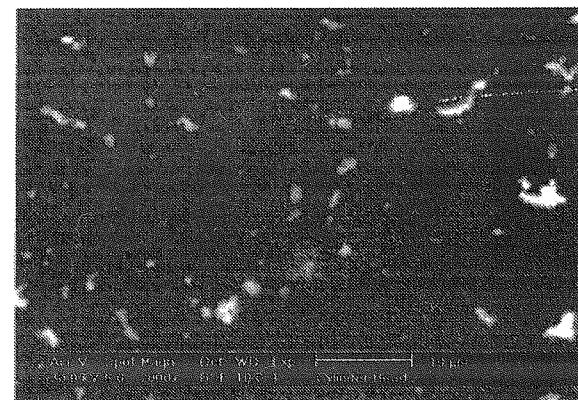
شکل (۹-ب) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۵ پس از خوردگی در محلول اسید کلریدریک ۱۰٪ مول در لیتر.

شکل (۵) سرعت خوردگی آلیازها در محلول اسید سولفوریک ۱۰٪ مول در لیتر.

شکل (۶) سرعت خوردگی آلیازها در محلول اسید کلریدریک ۱۰٪ مول در لیتر.

شکل (۷-ا) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۳ قبل از خوردگی.

شکل (۷-ب) تصویر میکروسکوب الکترونی رویشی از ساختار آلیاز ۵ قبل از خوردگی.

مراجع

- [1] B. Grib, E. - Th Henig, G. Schneider, G. Knoch, G. Petzow and D. de Mooji, Powder Metallurgy, 35(3), 221-227, 1992.
- [2] Y.M. Oh, J.T. Song and K.W. Kang, Trans. Mat. Res. Soc. Jpn. 14B, 993-336, 1994.
- [3] Y. Fukada and M. Shimotomai, Trans. Mat. Res. Soc. Jpn., 14B, 1021-1024, 1994.
- [4] M. Shimotomai, U.S. Patent, No. 5015307, 1991.
- [5] C.W. Cheng, H.C. Man and F.T. Cheng, IEEE Trans. Magn., 33(5), 3910-3912, 1997.
- [6] P.B. Gwan, S.J. Collocott and J.B. Dunlop, Proceeding of the sixteenth international workshop on rare-earth magnets and their applications, The Japan Institute of Metals, 835-844, 2000.
- [7] M.Nakayama, U.S. Patent, No. 51544978, 1992.
- [8] H.R. Madaah Hosseini, A. Kianvash, M. Seyyed Reihani H. Yoozbashi Zadeh, J. Alloy. Comp., 298, 319-323, 2000.
- [9] H.R. Madaah Hosseini, M. Akhavan, H. Yoozbashi Zadeh, M. Seyyed Reihani and A. Kianvash, proceeding of international conference on PM for Automotive parts (PM99), Paper No. 22, 1999.
- [10] H.R. Madaah Hosseini, A. Kianvash, M. Seyyed Reihani and H. Yoozbashi Zadeh, Proceeding of the sixteenth international workshop on rare-earth magnets and their applications, The Japan Institute of Metals, 229-235, 2000.
- [11] Annual Book of ASTM standards, Vol. 03.02, G61-86.